

NÚM. 21 - MAIG 1995

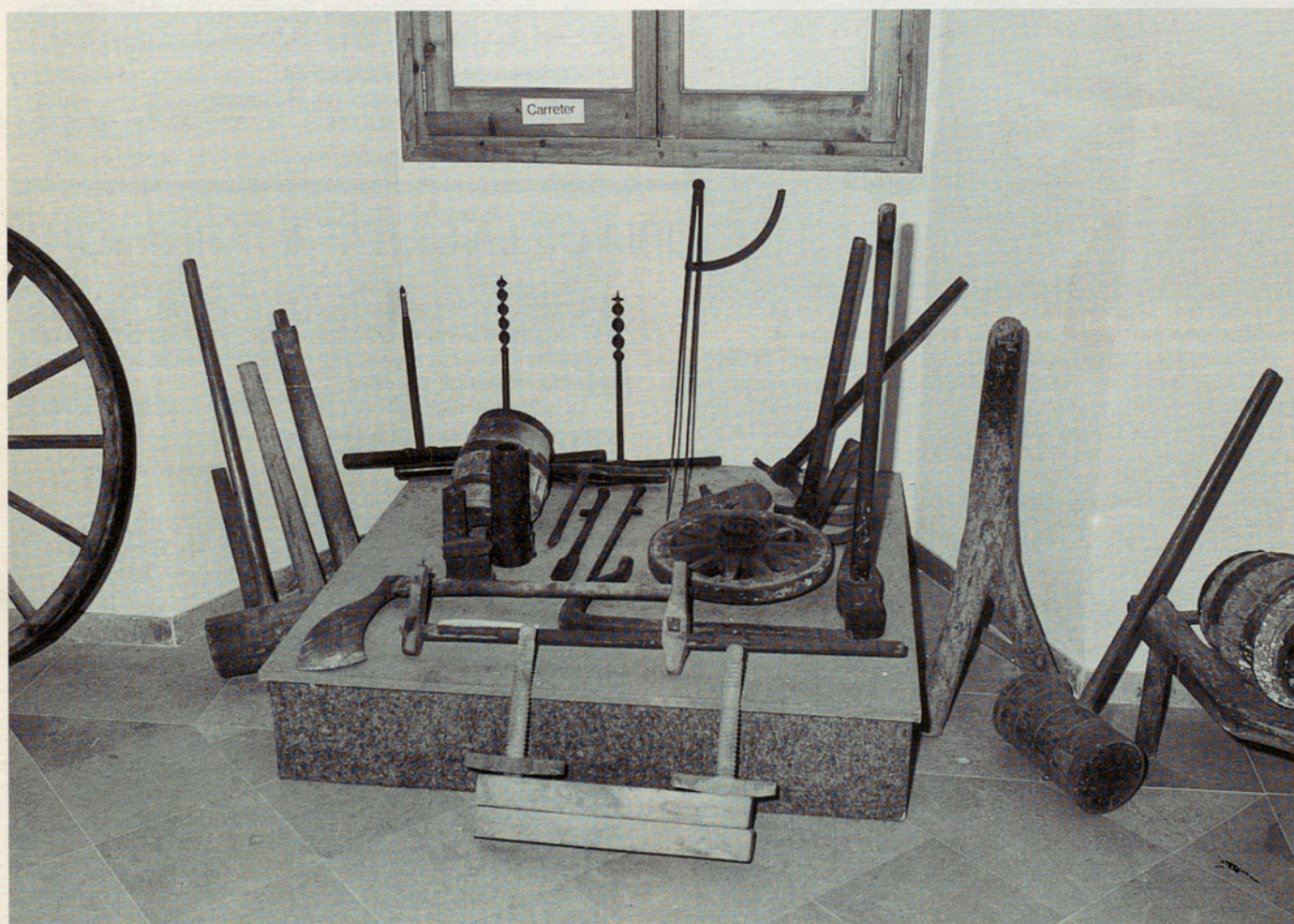

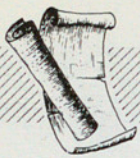
SANT FELIU DE GUÍXOLS

ARXIU I MUSEU D'HISTÒRIA DE LA CIUTAT

- Eines i oficis tradicionals
- L'aiguat de 1732

ARXIU

MUSEU

PATRIMONI I HISTÒRIA LOCAL

JORNADES D'HOMENATGE A LLUÍS ESTEVA I CRUAÑAS

Els propers 6 i 7 d'octubre se celebraran al Monestir de Sant Feliu de Guíxols les Jornades d'Homenatge a Lluís Esteva i Cruañas, mestre i investigador, que va morir el propi passat mes de setembre.

L'Àrea de Cultura de l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols, organitzadora de les Jornades, ha fixat dos grans temes de referència: el patrimoni i la història local, a l'entorn dels quals es poden presentar comunicacions referents al seu estudi, protecció, conservació, gestió, difusió, etc.

Com a presentació de les Jornades, el Dr. Pere de Palol i Salellas, catedràtic emèrit d'Arqueologia de la Universitat de Barcelona, glossarà la figura de Lluís Esteva i Cruañas.

Per tal de centrar els debats hi ha previstes quatre ponències d'encàrrec. Les sessions del divendres 6 d'octubre se centraran en l'àmbit del patrimoni amb les següents ponències:

«Gestió i difusió del patrimoni cultural a la ciutat de Dènia. Annals d'una pugna revulsiva i necessària entre el turisme cultural i la cultura turística» a càrrec de Josep Antoni Gisbert i Santonja, director del Museu Arqueològic de Dènia.

«El patrimoni cultural local: què és, a qui i per a què serveix» a càrrec de Narcís Soler i Masferrer, professor titular de Prehistòria de la Universitat de Girona.

Pel dissabte 7 d'octubre els temes a tractar seran el patrimoni documental i la història local. Tindran lloc les següents intervencions:

«El paper dels arxius com a fonts per a la investigació històrica» a càrrec de Ramon Alberch i Fugueras, arxiver en cap de l'Ajuntament de Barcelona

«A l'entorn de la història local: la vida de la gent», a càrrec de Llorenç Ferrer i Alòs, professor d'Història Contemporània de la Universitat de Barcelona.

Després de les ponències es presentaran les comunicacions i es farà el debat en finalitzar cada sessió.

Les Jornades compten amb la col·laboració del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, la Diputació

de Girona, el Consell Comarcal del Baix Empordà i l'Associació d'Arxivers de Catalunya. A hores d'ara ja s'ha rebut l'adhesió de diferents institucions i entitats (Associació Arqueològica de Girona, Amics de Besalú i el seu comtat).

Es podran presentar comunicacions fins al 15 de maig.

BASES PER A LA PRESENTACIÓ DE COMUNICACIONS A LES JORNADES

1a. Les comunicacions tindran una durada de 15 minuts i han de versar, òbviament, sobre un dels temes de les jornades.

2a. La seva extensió màxima serà de 10 DIN A-4 a doble espai, amb un màxim de cinc il·lustracions (també format DIN A-4). El text i els peus de les figures caldrà presentar-los, a més, en suport informàtic (disquet de 3 1/2, preferentment programa WordPerfect), durant la celebració de les Jornades.

3a. Abans del 31 de maig de 1995, caldrà enviar un resum d'un foli a doble espai. Atès que el nombre de comunicacions serà limitat si fos necessari s'efectuarà una selecció prèvia a partir del resum. En qualsevol cas, l'acceptació de la comunicació es farà abans del 30 de juny de 1995.

4a. Les comunicacions acceptades i llegides durant les jornades seran publicades, juntament amb les ponències, en un volum (núm. 11 de la Col·lecció Estudis Guixolencs) l'any 1996. L'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols lliurarà tres exemplars del llibre i quinze separates per cada comunicació.

5a. Les comunicacions no llegides o no presentades segons allò que disposen aquestes bases no es publicaran.

L'adreça de les Jornades és:

Àrea de Cultura. c/ Abadia, s/n (Monestir).

17220 ST. FELIU DE GUÍXOLS. Tel. 821575; Fax 821574.

EXCURSIÓ DEL MUSEU D'HISTÒRIA DE LA CIUTAT A TARRAGONA

El diumenge 5 de març, el Museu d'Història de la Ciutat va organitzar una excursió a Tarragona, amb l'objectiu de conèixer una part significativa de la Tàrraco romana.

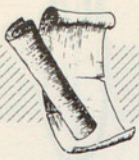
Vam iniciar la visita, comentada per l'arqueòloga tarragonina Ester Domènec, pel Museu Nacional d'Arqueologia de Tarragona on poguérem contemplar les importants troballes arqueològiques d'època romana realitzades a la ciutat i a les seves rodalies. Seguidament, iniciàrem el descens cap a les voltes del circ, excel·lentment adequat per a la visita pública, i acabàrem el matí a l'amfiteatre.

Després del corresponent dinar, vam començar el camí de tornada tot resseguint l'antiga Via Augusta. Així, tinguérem l'ocasió d'admirar el monument funerari de la Torre dels Escipions i, després d'una breu caminada, les impressionants pedreres romanes del Mèdol.

La primera excursió de l'any 1995 va comptar amb la participació de cinquanta dues persones.

Francesc Aicart

EINES I OFICIS TRADICIONALS

Catàleg de l'exposició

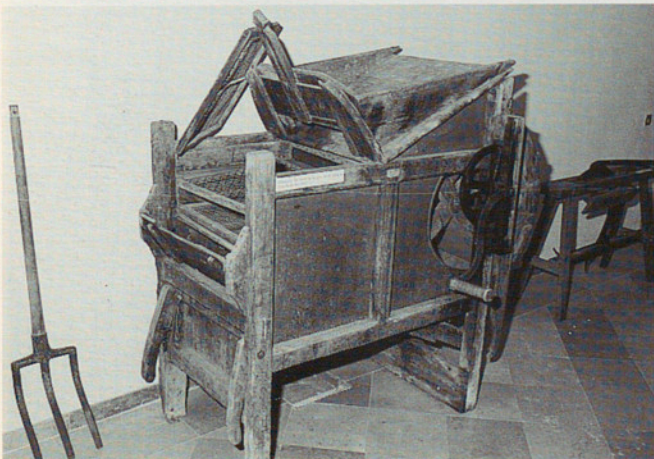

El passat 24 de febrer s'inaugurà la mostra **Eines i oficis tradicionals**, organitzada pel Museu d'Història de la Ciutat i l'Arxiu Municipal, i amb la col.laboració de molts particulars que han fet possible l'exposició de nombrosos objectes i documents. L'exposició queda dividida en diferents àmbits corresponents a cada ofici; de cada un d'ells trobem l'explicació de l'ofici i un plafó amb els dibuixos i els noms de les eines. A part, hi ha un espai per poder sentar-se i veure vídeos d'oficis tradicionals, amb plafons d'anuncis de pastisseria, cistellers,... procedents d'anuaris (1905) i diaris (*El Eco Guixolense*, 1878 i *La Informació*, 1903-1909).

Als centres d'ensenyament de la ciutat, se'ls ha lliurat un dossier amb explicacions i notícies sobre els oficis a Sant Feliu, i amb fotocòpies del llibre de C. Aulí i G. Llinàs, *Eines i oficis* (Ajuntament d'Olot, 1982). Igualment tenen a la seva disposició 5 vídeos sobre activitats artesanals (els carboners, matalasser i filatures, sedassaire i forquer, carraus i cadiraire, picapedrer i ferrer).

FEINES DEL CAMP I DEL BOSC

Eina de tallar herba, sulfatadores (8), màquina de

destriar el gra de la palla a través de fer vent, rascles (6), falces (3), càvecs (4), destrals, tràmechs o aixades (7), jou.

Fotografia d'una pagesa transportant llenya.

CARBONER

Eines: serra, destrat, cove petit i cabàs.

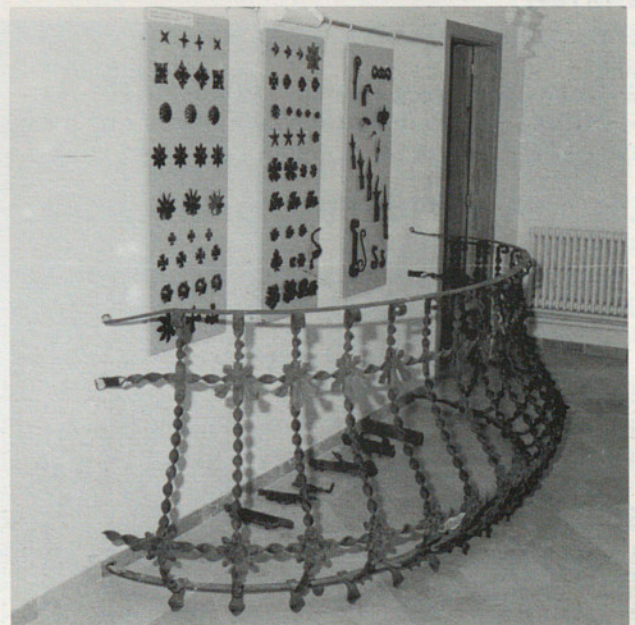
4 imatges de diferents moments de la feina del carboner: l'arrencada, carbonera a punt, cremant i sense utilitzar.

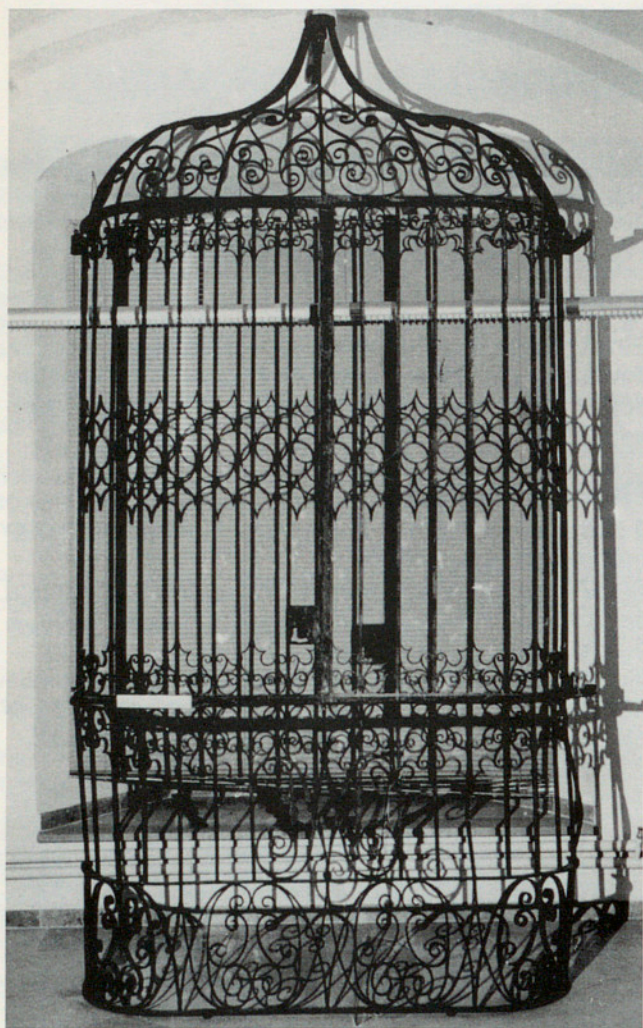
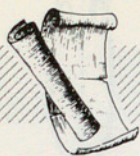
FERRER / FORJA

3 plafons amb florons encunyats i de fosa per ornamentar baranes, reixes,...

Barana de ferro ornamentat, procedent de l'antiga casa Miralles, a la plaça del Mercat cantonada J. Goula.

Reixa procedent de l'absis de l'església parroquial. Martells, claus de ferradura, estenalles i motlles per realitzar elements decoratius de plom a les reixes.

31 ferradures de diferents mides, estris per curar ferides de cavalls i espanta-mosques fet de pèl de cua de cavall.

14 fotos de reixes i de detalls, 2 de la ferreria Xifró i 1 imatge de Josep Vergès ferrant un cavall.

BASTER

Eines: tisores, ganivets i coltells, pinces i màquina de tallar.

Guarniments per als cavalls.

Fotografia de la família Teixidor acabant uns arreus per a cavalls, i fent un matalàs.

LLAUNER / CALDERER

Banc de treball.

Eines: maces, martells, estenalles i màquines de tallar.

Objectes resultat del treball del llauner: cassons, llau-nes i setrills d'oli, embuts, i làmpares.

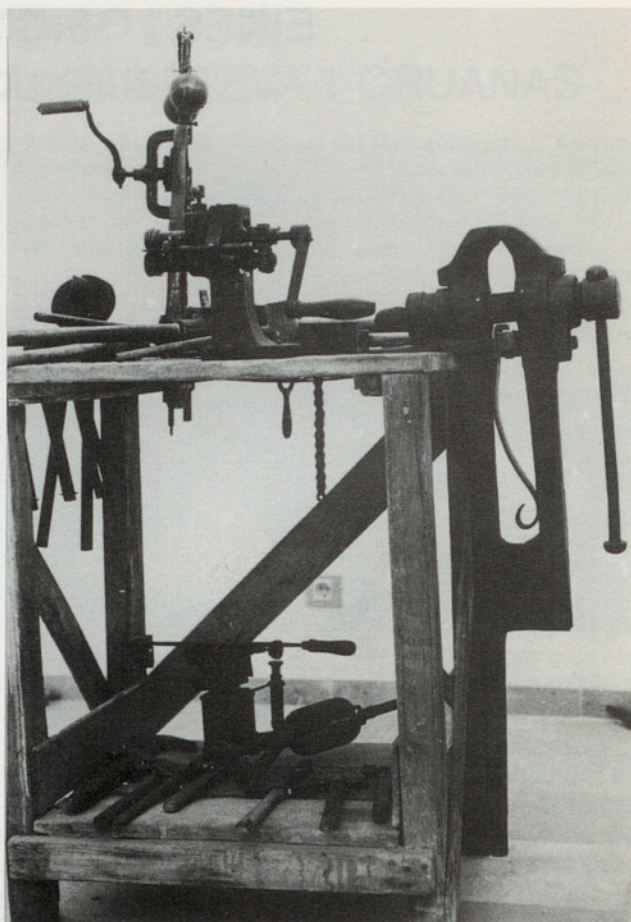
ESPADENYER

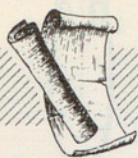
Banc d'espardenyer, estri per fixar l'espardenya i co-sir-la, motlles de fusta, cordill, punxons i mesures.

ESCLOPETER

Banc de desbastar per treure'n les parts més bastes de la fusta i de la qual n'ha de sortir l'esclop.

Eines: rases, cullera, aixol i destal d'escalabornar.

ARXIU

FUSTER

Banc de fuster procedent de la fusteria Llandrich.
Eines: barrines, ribots, garlopes, guilleumes, filabrequins i serres de marqueteria.

Objectes de marqueteria. Arqueta realitzada el 1888.
Imatge de l'interior d'una fusteria, 2 fotografies artístiques de les mans d'un fuster treballant la fusta.

MUSEU

Documentació procedent de la fusteria Llandrich: 2 llibres de comandes, 2 vol. de la *Revista del Carpintero Ebanista* amb models de mobles, 2 dibuixos de mobles realitzats per J. Llandrich a l'Escola d'Arts i Oficis (1926) i 1 factura (1926).

MESTRE D'AIXA

Eines: 2 serres, destrals (4), cargols, barrines i maça.
2 fotografies del taller d'en Ramon Gay, mestre d'aixa, en l'actualitat.

CARRETER

Eines: maces, destrals, barrina i serres.
Burro, per aixecar carros i canviar-ne les rodes.
2 rodes de carro i un carret de recollida de gossos.
14 imatges del taller del carreter Puig, al carrer Sant Domènec.

BOTER

2 bótes
Eines: 1 maça, 1 garlopa de banquet, 1 martell, 1 aixa girada, 1 buidadora.
Imatge de l'entrada d'una fusteria fent botes.

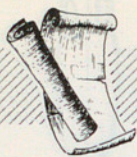
CISTELLER

4 coves de diferent mida i 1 cove a mig fer. Branques i vímet.
1 estri de pelar canyes, 4 gavinets, 1 tisores, punxó,
4 estris de fusta per separar les tires tallades de la canya.
9 fotografies actuals de Josep Viñolas Salvadó, cisteller, fent una cove, des del primer pas fins al darrer.
Imatge de Josep Agustí Ribas, cisteller.

FORNER

2 pales de fusta per ficar els pans al forn, 1 pala per retirar cendres.
Taulell, pastera i tampa- portella de ferro que tapa la

ARXIU

boca del forn-, procedents de la fleca Xargay.

1 molinet de ratllar pa procedent de la fleca Dubé.

3 balances

1 gravat del treball en un forn de pa.

Documentació procedent de la fleca Xargay: plànol del forn, acta d'inspecció (1946), alta de la contribució industrial (1941) i comanda de farina (1893).

Fotografia de l'antiga fleca Algans, al final de la Rambla del Portalet i principi del carrer Major. Persiana de la fleca Algans amb el rètol de Panadería.

PASTISSER

Eines: cassons, màquina de fer neules, màquina de batre, tallador i cedaç de farina.

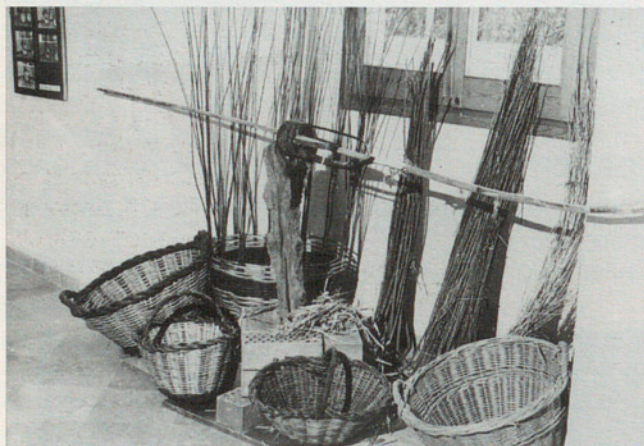
Motlles de guix (4) per a figures de xocolata, pastes del Ram que tradicionalment penjaven de les palmes i rams de llor, amb els seus corresponents motlles procedents de l'antiga pastisseria Comas.

13 fotografies de l'actual obrador de la pastisseria Gironès i 1 de Pere Gironès elaborant una mona de xocolata, 2 de l'obrador de la pastisseria La Vienesa, els anys quaranta, i 1 imatge d'Arcadi Viñas, de la Vienesa, repartint pa a S'Agaró, els anys trenta.

Documentació procedent de P. Gironès: 2 quaderns de cursets de cuina de pastisseria amb dibuixos(1948), 3 fulls de models de pastisser

RAJOLER/ PALETA/ PEDRA ARTIFICIAL

Eines: gaveta, paletí, paleta, pic, pala, piqueta, nivell,

MUSEU

balances per pesar terres de colors, motlles per fer columnes, motlles de mosaics.

Mosaics, teules amb grafit de rajolers, fotografies de grafit de rajoler d'un mas d'Aiguaviva (Gironès).

Sílvia Alemany

AGRAÏMENTS

Francesc Abel

Melció Agustí

Josep Algans

M. Teresa Alsius

Família Carré

Joan Díaz

Pastisseria Dubé

Josep Escortell

Josep Freixanet

M. Teresa Gabarró

Ramon Gay

Rosa Gay

Pastisseria Gironès

Pastisseria La Vienesa

Joan Llandrich

Carme Massagué

Serralleria Massallé

Família Morales

Lluís Palahí

Fusteria Puig

Jordi Rabell

Isidre Ribera

Sebastià Sánchez

Marbres Serra

Serralleria Solés

Joan Teixidor

Família de

Josep Vergés Baus Suriñach

Josep Vergés

Josep Viñolas

Montse Viñolas

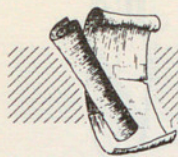
Carles Xargay

Joan Xargay

La Gabella.

Museu Etnològic del Montseny

ARXIU

MUSEU

DOCUMENTACIÓ NOTARIAL DE SANT FELIU DE GUÍXOLS

La documentació notarial de Sant Feliu de Guíxols que es troba a l'Arxiu Històric de Girona consta de 975 volums que comprenen el període que va de principis del segle XIV fins 1865. Aquests volums són el fruit de l'activitat dels notaris a la ciutat de Sant Feliu de Guíxols. Podríem definir el notari com la persona dotada de fe pública, el qual eleva el document a públic li dóna validesa i valor provatori.

La institució notarial ha estat fortament arrelada a Catalunya des de l'Edat Mitjana i a ella han tingut accés tots els estaments de la societat catalana, per la qual cosa és una font fonamental per tal de conèixer l'evolució de la vida col·lectiva de qualsevol poble o ciutat.

Aquest fons notarial de Sant Feliu de Guíxols quant a la seva composició en podríem distingir dos grans grups:

1.-Protocolos notarians pròpiament dits els quals atenent a les diferents fases de redacció dels documents notarians podrien dividir-se en:

a) Protocolos i manuals: que constituïrien la primera redacció de l'instrument notarial.

b) Llibres de notes, els quals contindrien les actes notarians passades a net.

A finals del segle XVIII les diferents fases de redacció se simplifiquen i es generalitza la redacció d'un sol llibre, el Protocol.

c) Llibres especials que vindrien determinats per l'especialització temàtica dels documents. Aquest llibres serien:

-Llibres d'Inventaris.

-Llibres de testaments.

-Llibres de capbreus del Monestir de Sant Feliu, 6 llibres que van de 1511-1762.

2.- Llibres producte de l'activitat del notari al servei d'altres institucions:

a) Llibres de Consolat de Mar.

b) Llibres o registres de Cúria, els quals són una manifestació de l'activitat del notari en el camp judicial.

c) Llibres de la Universitat on el notari exerceix d'escrivà.

Respecte a aquest segon grup, pocs han estat els llibres que s'han conservat del Consolat de Mar de Sant Feliu de Guíxols, només s'han identificat 6 protocols o registres de marina del anys que van de 1751 a 1766.

Quant als llibres de Cúria s'han conservat uns 62 volums que abracen els anys 1309-1686.

Aquest fons notarial serveix actualment de base per a la realització d'un dels treballs del Màster d'Arxivística de la Universitat de Girona. Aquest treball parteix de l'elaboració de l'inventari del fons, procés en el qual es procedeix a la identificació del notari en el cas que no consti o a la seva verificació, datació del volum, apreciació del seu estat de conservació, tamany, tipus d'enquadernació (cartró, pergami documental, etc.), nombre de folis, etc. Paral·lelament a aquest procés es fa un buidatge dels protocols a la recerca de documents que ens donin informació sobre els notaris, l'estament el qual pertanyien, formació, funcions, les seves relacions amb els titulars del domini directe (en aquest cas el monestir de Sant Feliu) i els titulars del domini útil (en mans de diferents famílies de Sant Feliu i que va retornar al final del monestir).

Així el propòsit de treball és el de conèixer l'evolució de la institució notarial a Sant Feliu i el seu reflex en la documentació notarial.

Així mateix, aprofitant la realització d'aquest treball, s'iniciaran un seguit de publicacions d'extractes de documents provinents del fons notarial de Sant Feliu en aquest *Informatiu*, per tal de donar-lo a conèixer i mostrar les possibilitats d'aquesta documentació com a font per a la realització de treballs d'investigació de temàtica diversa: treballs d'història de la família, geneologies, història de la llengua, estudis sobre la religiositat sobretot a partir dels testaments, etc.

Núria Figueras Jordà

ARXIU HISTÒRIC DE GIRONA

1. FONS DE L'ADMINISTRACIÓ AUTONÒMICA

<i>Comerç</i>	1979-1983
<i>Cultura</i>	1981-1984
<i>Governació</i>	1961-1987
<i>Habitatge</i>	1939-1992
<i>Medi Ambient</i>	1979-1990
<i>Obres Públiques</i>	1981-1985
<i>Urbanisme</i>	1962-1985

2. FONS DE L'ADMINISTRACIÓ LOCAL

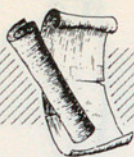
<i>Clavariat de Castelló d'Empúries</i>	1374-1551
<i>Diputació de Girona</i>	1822-1895

5. FONS NOTARIALS

<i>Districte de Girona</i>	1261-1892
<i>Districte de la Bisbal</i>	1301-1873
<i>Districte de Figueres</i>	1260-1806
<i>Districte de Santa Coloma</i>	1363-1805
<i>Notaries foranes</i>	1526-1768

6. FONS JUDICIALS

<i>Audiència de Girona</i>	1883-1966
<i>Audiència de Figueres</i>	1883-1892
<i>Jutjat de 1a. Inst. i Instr. núm. 1 de Girona</i>	1939-1962
<i>Jutjat de 1a. Inst. i Instr. núm. 1 de Figueres</i>	1855-1958
<i>Maniistratura de Trehall</i>	1939-1982

L'AIGUAT DE 1732

Els Manuals d'Acords, juntament amb altres seccions del fons documental de l'Arxiu Històric, més enllà dels actes oficials i dels acords presos pel govern local, sovint ens ofereixen altres notícies que ens permeten de conèixer millor la vida quotidiana del poble i, sobretot, la seva reacció davant de les calamitats que de tant en tant la pertorben.

Concretament el Manual d'Acords (35) de 1722-1746 ens dona notícia d'un terratrèmol el desembre de 1730, de la bona collita de raïm i, doncs, de l'excel·lent producció de vi del mateix any, per exemple.

Tenim constància dels temporals i aiguats més importants: el de 1740, l'aiguat de Sant Ferriol (1850), etc. El més estudiat, científicament, és el del 1908. Rafael Patxot i Jubert, precursor dels moderns metereòlegs, des del seu observatori del Passeig en féu l'estudi. Dins de la seva obra *Pluviometria catalana. Resultats del cinquení 1906-1910*, (1912), l'hi trobem perfectament ressenyat¹.

Aquí, avui, tan sols voldria donar notícia d'un altre aiguat, el del 1732. Una desgràcia important que tan sols l'havia esmentada, per primera vegada, el manuscrit que féu públic Josep Massot² en parlar de l'abat Isidor de Couvarem:

«En el año 1732, a 16 de setiembre, a las 11 de la noche hubo una tempestad furiosa de truenos, relámpagos y lluvia cual no se ha visto. Se expuso el Santísimo y la comunidad hizo rogativas. El agua subió hasta por dentro del monasterio, y en la villa hubo algunas desgracias. Murieron ahogados un hombre y una joven».

Després, Mn. Josep M. Cervera -sense citar-ne la font- l'explicà amb més detalls no contrastats documentalment³:

«Donada la gran quantitat d'aigua que anava caient, les campanes foren llançades al vol al punt de la mitjanit del dia 16 de l'esmentat setembre i s'exposà solemnement el Santíssim Sagrament. Era un veritable diluvi. A les quatre del matí, la pluja era encara més torrencial. Els veïns del Raval de la riera estaven aïllats. L'aigua inundava els baixos de les

cases i part dels esglaons del pis superior. La comunitat de monjos portà el Santíssim fins a la porta del temple i es feren rogatives. L'aigua minvà; els monjos preveres celebraren la missa i es cantà després l'Ofici dedicat a la Santa Creu. Es conta que l'aigua corria pel temple com un riu desbordat; dels altars laterals sortien veritables torrents i l'aigua brollava dels rajols de la sagristia talment com sortidors. A les 8 del matí del dia següent, tornà a ploure torrencialment. A la matinada s'havien enfonsat dues cases del Raval de Tueda. En una d'elles moria un home, en l'altra varen salvar-se miraculosament marit i muller, per bé que l'home quedà malferit. Es conta també que, arran del mateix aiguat, l'aigua s'emportà més d'un cavall i, per això, la gent tingué cura de pujar els animals al pis superior. No cal dir que la població santfeliuena sofrí molt per causa d'aqueixes tempestats i perdé molta part dels seus mobles i utensilis, a més de les terres que romangueren molt temps poc aptes per al conreu».

Sigui com sigui, el cert és que la matinada del dia 17 de setembre de 1732, després de senyals evidents de la gropa que s'acostava, començà a ploure tant per la banda de ponent, que la riera de les Comes es va desbordar amb tanta força que arrossegà tota mena de materials pesats, entrà al cementiri -tancat al voltant del Monestir- dins el recinte del convent, enderrocà cases, etc., i el més trist és que hi perderen la vida tres guixolencs: Pere Jaume Carreras, pescador, Elisabet Prats, donzella de 16 anys i molt probablement el nen d'un any Garau Prat⁴. El cadàver de la noia es trobà a la mar dies després, i l'enterraren el 14 d'octubre⁵.

Dos documents trobats a la Secció XXIX i al Manual d'Acords, respectivament, no solament confirmen aquesta notícia, sinó que ens ofereixen altres detalls dignes de ser coneguts.

Doc. 1 (AHMSFG Sec. XXIX núm. 4):

«Verdadera y breve relacion de la avenida de las aguas y los estragos que hizo en la villa y terminos de S. Feliu de Guíxols en el dia 17 del mes de setiembre de 1732.

A la tarde del dia 16 de 7bre de este año 1732 se pronosticó ya en lo encapotado del cielo, preñes de las nubes y truenos a la parte del mar, mucha parte

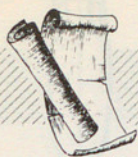
¹ TORRENT, J., «Temporals i aiguats memorables a Sant Feliu de Guíxols», *Quaderns de Temes Guixolenses*, 2, Edic. Ancora, Sant Feliu de Guíxols.

² MASSOT, J., «Els abats de Sant Feliu de Guíxols», *Subsidia Monastica*, 2, Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1971, p. 375-76.

³ *Història del Monestir de Sant Feliu de Guíxols*, Caixa d'Estalvis Provincial de Girona, 1984, p.78.

⁴ Arxiu Parroquial, «Als 17 de 7bre. morí Garau Prats, Albat de edat de un any. Fill de Joan Prats bracer y de Catharina Prats y Co conjugues», però sense especificar-ne la causa.

⁵ Llibres Parroquials, defuncions de 1732.

ARXIU

de lo que avia de suceder, de lo que avia dado el cielo infelizes presagios, quando en otra possible tempestad sucedida a los 9 del mismo mes quitó a esta villa el remedio contra nublados despidiendo una centella que rompió o hendió la campana mayor⁶ que avia servido 145 años de freno a tales tempestades. Oyéndose pues a las 12 de la noche al entrar el día 17 muchos truenos por la parte de tierra y cerca de las 3 empezó a llover con tal fuerza, y abundancia, que [oir]se el ruido con el de los truenos continuos, parecia al mas valiente que o avian de pereser al estruendo, o anegarse en tal diluvio las mas fuertes fabricas de la villa, puestos todos sus habitantes en necessario temor, y evidente necesidad; lo que empezó a crecer, quando vieron sus casas y calles llenas de agua, siendo estas ríos unas de quatro palmos, otras de cinco, y otras de siete y ocho de fondo, por donde nadavan arboles muy gruesos abrazados con las parras que sostenían. Pitas con sus raices de siete, y ocho quintales de peso. Nogales de raiz arrancados. Jasenas de 25 a 30 palmos, arcas llenas y vacías, y varias que el agua sacó de las casas de sus dueños, sin que aun las piedras se librasen de ser arrastradas, sacando de su quizio hasta un poyo⁷ muy fuerte que avia en la plaza en parte donde el agua tenia menos corriente; novedades todas, que aseguran nunca aver visto los naturales. Cayeronse en esta avenida dos casas, en la una de las quales murió un hombre, y en la otra un niño⁸ que se halló entre las ruinas, aviendo desaparecido hasta ahora una muchacha de 15 años que el agua se llevo con una arca sobre la qual defendia su vida. Todo lo qual añadió nuevo dolor a todos, al que devian padezido quando en la avenida (como todos estaban necesitados) no avia padres para hijos, ni amigos para amigos, porque rodeados de afliccion temian su ultima ruina sin poder salir a las calles, y no confiando mucho de las casas, temian ya mas las piedras que baxavan que el agua que subia; y es cierto que no irse tras ella la mayor parte de la villa se debio a estar el mar quieto, y a haver rompido la agua de las Comas por la huerta del Monasterio a hallar por él atajo a su propia madre, sin explayarse por la villa ya (y principalmente) por aver mandado el Abad⁹, movido de su zelo, y commovido de los gritos de los vecinos, sacar hasta la puerta de la Iglesia al Ss. Sacramento; a cuya presencia bolvieron atras las aguas que inundaban ya a la mitad del cimiterio superando su cerco que es muy alto; lo que bolvio a executar el dho. Abad en la segunda avenida que fue a las 7 de la misma mañana, la que sino fue tan abundante como la primera, [solo es o fué] porque solo fue punto menos; pues no fue tan peligrosa, ya porque se pudo prevenir, y previno, ya porque en la luz del día, aunque escasa, iva el juizio de los naturales menos y escasa. Ya cesando la tempestad y torvellino que movio esta segunda avenida se vieron otros estragos, como de

MUSEU

muchas casas, de no poder pasarse los caminos por causa de los barrancos, y quiebras, a todo lo que acudió la vigilancia del Mag. Bayle¹⁰ y regidores con la mas exacta prontitud, mandando atajar, y fortalecer los lugares por donde se podia seguir algun daño al Pueblo, y acomodar los caminos, haciendo el Bayle visuras de todo, y en especial de los Almasenes Reales como son el Alfolí, casa de Granos, y Aduana en las quales nadavan sal, granos y mercaderías, por tener dentro seis palmos de agua. Tambien se vieron en otras casas levantados los entresuelos a fuerza de la agua, nadar las cubas varias, y llenas, y una aceyte y gra que de mucho tiempo sera el termino mas esteril, respecto de averse llevado el agua lo mas substancioso de las tierras, lo qual convertido en lodo aun no se han podido sacar de muchas casas, ni de las calles. Otras cosas particulares sucedieron, que si viendolas aun no se crehen passadas, oyendolas no se creheran sucedidas; por lo que no se refieren individualmente, como tampoco los sustos, clamores, y llantos de la gente ya en las passadas avenidas, ya despues en las noches siguientes en las que (prevenidas y aun ardiendo theas que en la villa por amenaza) el tiempo, desampararon todos los de parte del Monasterio sus casas; para que no se tenga por ponderacion, lo que aun no excediendo el coto de relacion sencilla, quizá pareciera otra cosa de lo que ha sido, porque fuera qualquiera expresion para su inteligencia corta; quando la mayor especulacion del suceso para su comprehensión no basta.»

Doc. 2 (Manual d'Acords(35) 1722- 1746; f. 197)

«Die decima nona septembris millesimi septingentesimo trigessimus secundo. Convocatis et congregatis Magr. Dr. Petro Tauler fiat cum omnibus decurionibus¹¹ et assistentia Magci. Baiuli Universitatis. Unanimis et conformes deliberaverunt sequentia, utique, que attinent lo die desaset del corrent ha volgut Deu N.

⁶ Es tracta de la campana major, coneguda com de la Santa Creu. Segons un altre document posterior, aquesta campana es trencà l'agost de 1732, quan donava un senyal de gropada, i diu que va ser construïda l'any 1582. La nova campana, que l'haurà de substituir, serà motiu de polèmica entre el Monestir i la Universitat.

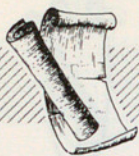
⁷ Antigament a Sant Feliu hi havia els famosos pedrissos, uns seients de pedra construïts a cada banda de la porta de les cases, quan no hi havia voreres. Servien de contrafort dels edificis, de seients i de sosteniment d'una post de fusta arrambada a la porta d'entrada de la casa per a evitar que, quan plovia molt, l'aigua hi entrés. Contra la voluntat popular, al llarg del s. XIX, s'anaren treient per a fer-hi voreres, conduir les aigües i facilitar la circulació dels carruatges. Cf. Torrent, J., «L'enderrocament de la Muralla de la Plaça del Monestir». Àncora, F.M., 1983.

⁸ Vegeu la nota 4.

⁹ Com hem dit abans, es tracta de l'abat reelegit Isidor de Couvarem (1729 - 1733).

¹⁰ Aleshores n'exercia el càrrec el senyor Antoni Pau Ayguaviva.

¹¹ En un altre lloc del mateix Manual diu: «vulgo regidors».

Senyor per los Pecats del Poble invadir la present vila y terme ab tanta abundancia de pluja que ha ocasionat gran estrago perdent diferents individus las vidas, hiziendes, la cullita dels raims molt despreciada, cases caigudes, camps ensorrats i ab lo perill eminent de major ruina en las casas per ser estas antigues, i de inutils materials fabricadas, no obstant la Providencia dels reparos per poder habitarlas, assò ès, que es queden los habitants ab la miseria de tanta perdua inhabils per lo sustento corporal, y al mateix temps incapassos de poder pagar la Real Impos-

sició del Catastro Reial lo present Ajuntament, y delibera se fassa representació de est las al Excm. Señor Capità General y al molt lltre. Señor Intendent General a fi se diguen est afligit comú y particulars alliberant-los de su paga del Catastro a que no podan cumplir deixant a llur consideració la justificació de tanta pèrdua. De quibus actas presentias me Salvatore Roura nott. et secret. infra, et pro testibus Joannie Civils et Raphaelle Rigau laboratoribus dictis presentis ville adconvocatis».

Àngel Jiménez

CONSULTES I TEMES D'INVESTIGACIÓ. ARXIU HISTÒRIC GENER-DESEMBRE 1994

45 estudiosos: genealogia (10), hemeroteca (11), urbanisme (6), tren (3), esports, cinema a SFG, escut municipal, masies, epidèmia de grip, eleccions municipals, història de Castell i Platja d'Aro.

Diversos grups d'E.G.B.: geografia (Ridaura), port de SFG, bibliografia local (art, fires i mercats).

148 alumnes de BUP: llibres parroquials (microfitxes). El treball dels alumnes de 3r. de BUP - que enguany continua- és dirigit per un professor de l'Institut de Batxillerat. Es tracta de conèixer el nombre de fills il·legítims que hi havia al s. XVIII i començament del XIX. Es consulten, doncs, els llibres de matrimonis i baptismes del fons de l'Arxiu Històric, com un complement més d'estudi en el marc ampli de conèixer la marginació i la pobresa dels citats segles.

16 de BUP/COU: pirateria, música a SFG, casinos, indústria surera, carnaval, meteorologia, clima i port.

26 estudiants universitaris: hemeroteca, cinema, ermita de St. Elm, urbanització de S'Agaró, l'arquitecte R. Masó, orgues a Catalunya, Ridaura, indústria guixolenc, indústria del suro, Ferran Agulló, urbanisme local i Sant Feliu medieval.

3 professors d'EGB: termenal de SFG, literatura, casinos, correspondència i navegació.

17 llicenciats: maçoneria i educació, navegació catalana, educació (Escola Horaciana), marginació i po-

bresa (s. XVIII), filologia catalana.

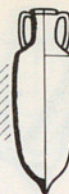
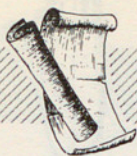
4 professors de la UdG: Rendes feudals, literatura i hemeroteca.

6 arxivers: bibliografia local i hemeroteca.

Nota: Cal deixar constància aquí de la tasca d'una persona jubilada que, al llarg de tot l'any, a més d'estudiar els temes d'història que personalment l'interessen, ajuda en les tasques auxiliars, pròpies dels arxivers.

També ho hem de fer de les noies i nois de l'Institut de Formació Professional que durant el curs escolar, per un conveni signat amb l'Ajuntament, col·laboren eficaçment en les feines bàsicament de suport informàtic- que els confien els tècnics del nostre Arxiu.

PRÉSTECES I CONSULTES DE L'ARXIU ADMINISTRATIU. 1994.

Un cop organitzats els dipòsits de l'Arxiu administratiu i realitzats els trasllats de documentació de diferents magatzems i les primeres transferències des de les unitats administratives, durant l'any 1994 s'han comptabilitzat els següents préstecs i consultes:

Préstec

Total:	71	Tipologia documental:	
Àrees:		Contracte d'obres	3
Urbanisme	51	Proj. urbanització	11
Ad. General	8	Pla parcial	24
Tresoreria	5	Pla general	2
Turisme	4	Edificis municipals	3
Cultura	2	Patrimoni	2
Alcaldia	1	Contractes ser.públics	4
		Mercat	1
		Obres majors	9
		Personal	2
		Pagaments	3
		Ingressos	6
		Exposicions	1

Consulta

Total:	101	Tipologia documental:	
Àrees:		Pagaments	9
Urbanisme	30	Ingressos	11
Turisme	8	Padrons fiscals	7

Tresoreria	11	Valors	2
Intervenció	12	Contracte d'obres	5
Ad. General	33	Proj. urbanització	8
Cultura	1	Pla parcial	9
Lleure	3	Estudis de detall	1
Alcaldia	3	Obres majors	1
		Llic. ocupació	3
		Personal	4
		Padró	33
		Contracte serveis	1
		Mercat	3
		Llibre decrets	4

PRÉSTEC DE DOCUMENTACIÓ DE L'ARXIU MUNICIPAL PER A EXPOSICIONS. 1994.

- Exposició fotogràfica del Carnaval. Organitzada per l'Àrea Municipal de Lleure, de l'1 al 30 de setembre.

- *Home a l'aigua! Salvament i seguretat al mar.* Organitzada pel Museu de la Marina de Vilassar de Mar, del 13 de novembre al 17 de desembre de 1994.

- *Martí Sureda Deulovol, 1822-1890.* Organitzada pel Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, demarcació de Girona, del 29 de desembre de 1994 al 31 de gener de 1995.

DONACIONS I CESSIONS PER A REPRODUCCIÓ A L'ARXIU MUNICIPAL

MANUEL MARTÍNEZ PÉREZ (28-II-1995)

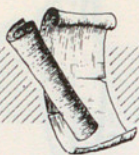
Ha donat 10 fotografies procedents del taller fotogràfic Sabater: 2 de la nevada de 1946, 1 de la rua de Carnaval de 1936, 4 retrats i 3 fotografies de Ricard Mur (retrat de Juli Garreta, retrat i imatge de vaixell ancorat al port).

JOSEP ALGANS (21-III-1995)

Ens ha deixat una col·lecció de 49 exemplars del setmanari *Lo Trapacer* (del 27-III-1898 al 8-IV-1899) per a poder-los reproduir i tenir-ne una còpia a l'Arxiu. I ha donat (4-IV-1995): 2 exemplars del setmanari *Lo Trapecer*: núm. 17 (de 17 de juliol de 1898, format petit) i núm. 48 (de 25 de febrer de 1899, format gran). 5 paperines per a caramels o dolços amb publicitat de la fàbrica de

caramels Canals & barris, queviures Lluís Guartmoner, Chocolates Regina, pastisseria Hija de J. Pagès i Dulcería Comas.

RESULTATS DE L'ENQUESTA REALITZADA AL MUSEU D'HISTÒRIA DE LA CIUTAT

El dia tres de Juliol de 1994 vàrem iniciar una enquesta dirigida als visitants de l'exposició permanent del Museu d'Història de la Ciutat. Es tractava d'una enquesta pilot amb la qual es pretenia realitzar una recollida sistemàtica d'informació directament dels visitants, per escrit i amb caràcter anònim, sense els filtres convencionals que suposa una recollida oral, directa i arbitrària de les dades que volem aconseguir.

A més dels resultats que poguéssim obtenir, es tractava també de veure si el model d'enquesta utilitzat responia correctament a les nostres necessitats i si permetia als visitants donar les respostes desitjades d'una manera fàcil i còmoda.

Els fulls d'enquesta, traduïts també al castellà, al francès, a l'alemany i l'anglès, es van desar sobre una taula, juntament amb una bústia, prop de la sortida de l'edifici i amb rètols que convidaven a respondre als visitants en acabar la visita.

A continuació presentem alguns resultats d'aquesta enquesta en el període comprès entre l'inici (03-07-94) i el 30 de setembre de 1994. El nombre total de visitants del Museu d'Història de la Ciutat en aquest període fou de 4.250, dels quals aproximadament uns 2.600 han visitat l'exposició permanent. D'aquest darrer grup han contestat la nostra enquesta de forma voluntària i per iniciativa pròpia, 230 visitants.

Si bé aquest caràcter voluntari de lliure iniciativa sol tendir a augmentar les respostes extremes, tenim una mostra prou significativa per tal de poder avaluar les opinions dels visitants i tenir una idea aproximada del seu origen i grup d'edat.

Així tenim que, pel que fa a l'origen, la majoria de visitants, un 46 %, provenien de la resta del Principat, mentre que de la nostra mateixa ciutat tenim un percentatge del 7 %.

De la resta de l'Estat espanyol tenim un 13 % dels enquestats, el mateix percentatge que els visitants d'origen francès. Quantitativament segueixen els d'origen alemany (8,1 %), belga (6,5 %), britànic (2,6 %) i

italià (1,3 %). La resta de països representats no superen, individualment, l'1 %.

Per grups d'edat, establerts arbitràriament, ens donen els següents percentatges:

Fins a 16 anys	10,4 %
De 17 a 25 anys	20,9 %
De 26 a 40 anys	33,5 %
Més de 40 anys	20,9 %
Jubilats	12,2 %
N.S./N.C.	2,1 %

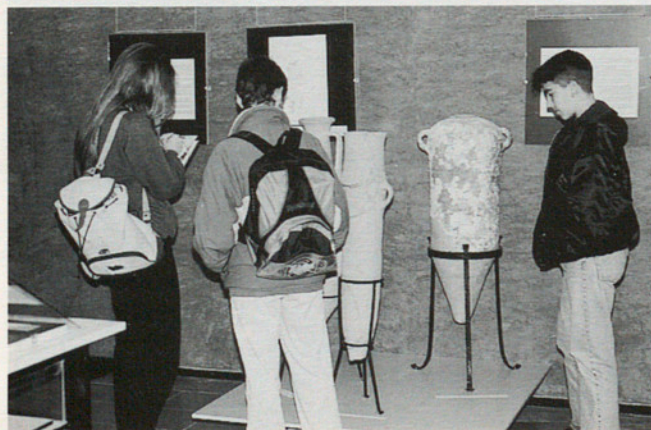
Dins de les qüestions tancades, la primera establia el tipus de visita, i com és normal a l'estiu, la majoria de visitants han vingut en visita individual, mentre només un 0,9 % ho han fet en una visita concertada en grup.

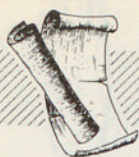
Amb la següent pregunta volíem saber quants visitants ja tenien un coneixement previ del nostre museu, i tenim com a resultat que mentre un 19,6 % dels enquestats declaren que ja coneixien el museu, la gran majoria, un 77,8 %, no en tenien coneixement.

Entre les raons o causes de les visites, tenint en compte que la majoria, un 25 %, han contestat amb l'opció «altres», destaquen les «informacions culturals diverses» (22 %), la «visita a una exposició temporal» (15 %), «aconsellats per algú» (14 %) i «una visita anterior» (10 %). Un 8 % dels visitants declaren haver vingut a través de l'oficina municipal de turisme, opció a la qual podrien correspondre part de les respostes referides a informacions culturals diverses, ja que en algunes traduccions de l'enquesta no apareixia l'opció de l'oficina municipal. Finalment només un 2 % dels enquestats declaren haver vingut a través d'informacions de premsa, ràdio i T.V.

L'opinió en general del Museu dels nostres visitants sembla globalment força positiva. Un 68 % tenen una «bona» opinió i un 29,5 % diuen tenir una «molt bona» opinió. Dins la franja d'opinions negatives tenim un 6,5 % de visitants que tenen una opinió «regular» i només un 2,2 % diuen tenir-la «dolenta».

Les qüestions obertes plantegen el problema que sovint no són complimentades pels enquestats, però

ARXIU

per contra ens mostren tot un ventall de possibles respostes i, sobre tot, allò que ha impactat més al visitant. Per això les respostes de les preguntes següents estaran dominades, pel que fa a major percentatge, per l'apartat «No sap/ no contesta».

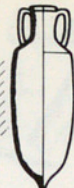
En preguntar què destaquen com a més positiu, els nostres visitants responen majoritàriament (tret del 20 % corresponent a N.S./N.C.) a favor de la disposició de les peces i de la presentació (11 %). Un 8 % fa referència a la documentació, el manteniment i el didacticisme del Museu. Amb un 6 % tenim aquells que ho destaquen tot com a més positiu, els que opinen que ho és el bloc: edifici/ espai/ context, els que pensen que cal destacar la bona gestió del patrimoni i l'esperit de renovació, així com els que pensen que el primer lloc l'ha d'ocupar la sala I (prehistòria i món antic). Les respostes referides a la sala del suro, la sala II (Poblat ibèric) i a la història local en general, representen, cadascuna un 5 % del total. El 4 % dels enquestats respon que el més positiu és la varietat, mentre que amb un 2% se situen els que destaquen la sala III (pesca i navegació) i el contingut i diversitat de les exposicions temporals. Les respostes sala IV (art religiós i civil), les escultures de Marzo Mart (exposició temporal) i les que destaquen la netedat, representen individualment un 1 % del total. No farem un llistat de les respostes inferiors a aquest darrer percentatge per no allargar-nos massa i considerar-les quantitativament poc significatives, tot i que es poden valorar amb paràmetres més qualitatius.

La sisena qüestió demanava als nostres visitants què destacarien com a més negatiu, i en la línia de l'anterior, no donarem les respostes que representin menys d'un 1 % del total i hem de tenir present que un 54 % de les respostes corresponen a «N.S./N.C.».

Aquells que responen que no hi ha res negatiu a destacar representen un 12 % del total, seguits pels que responen que hi ha manca d'explicacions en altres idiomes amb un 9 %. Amb un 3% tenim un seguit de respostes: -manca d'explicacions en castellà (s'ha traduït la guia del Museu), -Museu massa petit/ manca d'espai, -aspectes o la totalitat de l'exposició temporal de Marzo-Mart i -cert desordre/ manca de sistematització. Finalment amb un 1 % tenim aquells que pensen que el més negatiu és la manca d'il·luminació a la sala IV.

MUSEU

Amb la setena qüestió demanàvem al visitant si trobava que mancava alguna cosa al museu. Les respostes, amb un 43 % corresponents a N.S./N.C., amb percentatges no inferiors a 1 % són les següents:

Informació en altres idiomes	14 %
Res	7 %
Informació en castellà	3 %
Especificar i/o documentar més	3 %
Més peces i/o més espai d'arqueologia ...	3 %
Més història de Sant Feliu en general	2 %
Més objectes del mar	2 %
Cadires a l'audiovisual	2 %

(ja s'han posat)

Més peces o documentació gràf. del suro	1 %
Més audiovisuals o més locals	1 %
Visites guiades	1 %
Fotografies i/o mapes antics S.F.G	1 %
Més propaganda i/o visitants	1 %
Quadres antics	1 %

Amb la pregunta núm. 8 volíem saber quina de les sales havia agradat més als visitants i les respostes han estat les que donem a continuació:

N.S./N.C.	33 %
Sala I (prehistòria i món antic)	14 %
Sala III (pesca i navegació)	13 %
Sala del suro	12 %
Sala II (el poblat ibèric)	10 %
Totes les sales	10 %
Sala IV (art religiós i civil)	5 %
Exposició temporal	1 % ⁽¹⁾

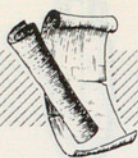
En un segon apartat, a la mateixa pregunta núm. 8, preguntàvem què havia sorprès més al nostre visitant i les respostes donen els següents percentatges:

N.S./N.C.	58 %
Sala del Suro	8 %
Sala III	3 %
Tot	2 %
Sala II	2 %
Sala I	2 %
Exposició temporal Marzo-Mart	2 %
Àmfores/ceràmica	2 %
Caixes de Mariner	2 %
Miniatures vaixells	2 %
Canó Llença-caps	1 %
Sala IV	1 %
Escultures Museu	1 %

El darrer apartat, la pregunta núm. 9, era destinat a les observacions que, deixant de banda els percentatges inferiors a 1 %, han estat les que segueixen:

N.S./N.C.	55 %
Bona cura patrimoni/ Felicitacions gestió i manifestacions positives de sorpresa	7 %
Manca de textos i/o guies en altres idiomes	4 %
Manca de publicitat, indicadors visibles a la ciutat i visitants	3 %

(1) Una resposta per cadascuna de les exposicions: -L'Arrel: l'Indret, -Marzo-Mart i -Foto-Lliga.

ARXIU

MUSEU

Observacions positives tracte/ servei personal museu	2 %
Agrada exposició Marzo-Mart totalment o només escultures	2 %
Museu interessant, entretingut i/o didàctic	2 %
Destaquen bona il·luminació materials	1 %
Manquen explicacions	1 %
Bona presentació/disposició	1 %
Interessant per informació història local ..	1 %
Manca de documentació en castellà	1 %
Manifesten intenció de tornar	1 %

Jordi Colomeda

RESTAURACIÓ DEL BOT BOERA

Aquest mes de març s'ha iniciat la segona fase de restauració del bot de salvament Boera i del carro. Aquesta segona fase- la primera es va realitzar al Museu Marítim de Barcelona- consisteix en el treball de rascar, massillar, pintar la fusta i tractar els metalls.

Aquestes tasques van a càrrec dels alumnes dels Pre-Tallers municipals sota la direcció dels seus pro-

fessors Josep Pérez i Manolo Manceras, i amb la col·laboració del fuster Josep Posas Sánchez. Tot el treball està supervisat pel restaurador del Museu d'Història, Néstor Sánchez. També està prevista la participació d'altres professionals interessats en el tema, com són Ramon Gay, Pere Carré i Josep Vergés.

Alumnes de Pre-Tallers, restaurant el Boera

DARRERES DONACIONS EFECTUADES AL MUSEU D'HISTÒRIA DE LA CIUTAT

Alfons Hereu: un trepant d'oficina.

Josep Escortell: dos filaberquins de fuster.

Carles Xargay: un ventall d'espart, una rajola i un recipient de llaua.

Isidre Ribera: una maquineta de tallar cabell, dues tenalles de rinxolar, un suavitzador de navalles, un seient de barber, una brotxa i una ampolleta de goma.

Família Morales: un joc de tenalles per corbar tubs, dotze elements de llauner i dues masses de fusta.

Família de Josep Vergés Baus: un lot d'estris i elements de ferro.

Serralleria Solés: jocs de florons de ferro i diversos elements encunyats i de fosa.

Fusteria Llandrich: un banc de fuster i una serra d'arc.

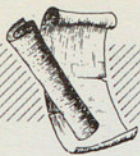
Pastisseria Dubé: un molinet de ratllar pa, unes balances de taulell, una màquina de batre i una pala de retirar cendres.

Josep Vergés Suriñach: un lot d'estris de ferrar cavalls.

Lluís Pallí i Carles Roqué: vuit útils d'indústria lítica de procedència diversa.

Josep Serrats: un eixamplador de tubs de plom, un aparell i tres embocadures per a soldadura autògena, un filaberquí de fuster i un llum de bicicleta.

Josep Algans: 1 persiana procedent de l'antiga fleca Algans.

NOVETATS ARRAN DE LES OBRES REALITZADES A LA SALA ALBERTÍ (MONESTIR)

En les obres executades a la sala del monestir destinada a ubicar l'obra de l'artista guixolenc Josep Albertí s'han realitzat tasques amb tècniques sofisticades per tal de solucionar problemes greus d'humitats existents, i s'ha actuat en la part exterior del mur que dona a l'hort. En aquesta part exterior, s'utilitzà una petita màquina excavadora per obrir una rasa a poc més d'un metre de fondària al llarg de tot el parament i fins al pou existent.

Fèiem un seguiment periòdic de les obres per tal de recollir ceràmica, prendre anotacions o fotografiar quècom d'interès(cal no oblidar el jaciment romà molt proper a la zona, a solament uns 30 metres, ubicat en el terreny del Sr. Faz) quan descobrírem indicis d'estructures molt fortament cimentades i que aguantaven els embats de la màquina. Personats l'arquitecte responsable de l'obra, el director i el personal tècnic del museu es procedí a retirar una pesant llosa que tapava el que havia estat un accés a un lloc fins ara desconegut per nosaltres. Una acusada fortor a amoníac ens va fer pensar que es tractava d'un clavegueram, però des de l'exterior no es podia valorar el que hi havia a sota i que dificultava les obres.

El forat o sumider amida 40 x 40 cm i per tant és de dimensions reduïdes pel pas còmode d'una persona normal. Es baixà fins al fons del pou que en vertical té 3 metres i amb la certesa d'existència d'oxigen, ja que la fortor d'amoníac s'havia esvaït per un corrent d'aire que des d'algun altre lloc s'establia. Un de nosaltres baixà i amb l'ajut d'una llanterna va anar relatant tot el que anava veient.

Es tracta d'un túnel de bona i ferma construcció de les parets a base de carreus. El sostre té forma de volta de canó i el sòl és de morter lliscat per tal d'afavorir la

circulació d'aigua. L'amplada d'aquest túnel és d'uns 60 cm x 150 cm d'alçada amb una llargària d'uns 100 metres fins a on es podia arribar amb certa comoditat.

El primer tram té un recorregut recte de 32 m, amb pendent descendent cap a l'edifici de la rectoria on trobem una intersecció en forma de «T». El costat esquerre acaba en un tram final cec amb paraments de sòlida construcció. El tram del costat dret té una circumval·lació que ens fa pensar en la forma més o menys circular de tot l'absis de l'església i pren direcció cap al centre de la plaça on suposem que desemboca a la riera per sota el subsòl. Aquesta suposició ens ve més o menys avalada per una canonada de ferro colat que des de l'alçada de l'absis s'integra per dins el túnel.

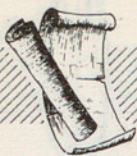
La part alta d'on arrenca el pendent i per on sembla que comença el túnel esta barrada per un parament, però a nivell baix s'observa al costat dret un pas o obertura plena de terres d'abocament que contenen restes òssies, ceràmiques i altres elements prou coneguts i estudiats en tot l'entorn al monestir. Aquest pas és 1 metre per sota la volta del túnel i el sostre està format per lloses planes en lloc de volta. És possible que fos un pas d'entrada o sortida al refectori-menjador.

Aquesta suposició en ve avalada per la descoberta durant les obres d'una obertura ben emmarcada amb pedra per la part de l'interior de la sala refectori. Aquesta obertura, que accediria a aquest pas més baix, travessa el mur de més d'un metre de gruix i per l'altre costat està acabat amb rajols.

Cal ressenyar la bona disposició de l'empresa constructora en no posar cap impediment a les recerques portades a terme.

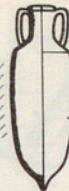
Néstor Sanchiz

ARXIU

MUSEU

PRESENTACIÓ DEL NOU VOLUM DE LA COL·LECCIÓ D'ESTUDIS GUIXOLENCs, LA GUERRA CIVIL A SANT FELIU DE GUÍXOLS (1936-1939)

El passat divendres 3 de febrer, es presentà al monestir davant d'un nombrós públic-unes cent persones- el llibre *La Guerra Civil a Sant Feliu de Guíxols (1936-1939)* d'Àngel Jiménez, editat pel Servei de Publicacions de l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols. Aquest, que esdevé el volum núm. 9 de la Col·lecció d'Estudis Guixolencs, consta d'unes 230 pàgines i gran nombre de fotografies, dibuixos i còpies de documents.

El llibre s'inscriu i ve a ser una mena de colofó del treball desenvolupat durant l'any 1994 des de l'Arxiu Municipal juntament amb mestres dels centres d'ensenyament de Sant Feliu sobre l'època dels anys trenta a Sant Feliu. Al llarg de l'any passat tingueren lloc tot un seguit d'activitats: exposicions, conferències, homenatge als morts als camps nazis,...

No vol ser un estudi estrictament dels anys de la Guerra, sinó que conté un breu resum dels antecedents històrics de Sant Feliu des del 1900 i intenta explicar les arrels de l'anticlericalisme guixolenc. El llibre s'estructura en els següents apartats: el republicanisme guixolenc, duplictat de poders, la repressió republicana, una nova estructura econòmica i social, els avatars del poder local, els bombardeigs, la vida quotidiana (l'arribada d'artillers bascos, de refugiats i de brigadistes internacionals; la cultura i el lleure, l'escassetat dels queviures,...), la repressió franquista i els morts. El darrer punt consta d'una llista amb uns 250 noms dels morts per bombardeigs, al front, per la repressió republicana i franquista i als camps de concentració.

Molts d'aquests capítols contenen descripcions literals i emotives, com per exemple dels bombardeigs, de la marxa al front,... procedents de fonts orals. Al final del llibre trobem una llarga llista de persones que hi han

col·laborat aportant dades. En la presentació, l'autor explicà les dificultats d'obtenir informació sobre alguns aspectes de l'època i l'interès de poder-ne aconseguir amb l'ajut de més persones que, a partir de la publicació del llibre, vulguin contactar amb l'Arxiu Municipal.

La Guerra Civil a Sant Feliu de Guíxols (1936-1939)

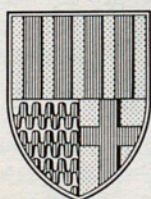
Àngel Jiménez

COL·LECCIÓ: ESTUDIS GUIXOLENCs

NOVETAT BIBLIOGRÀFICA

Per Sant Jordi un nou volum, el 10 de la Col·lecció: Estudis Guixolencs, ha vist la llum: *Perspectives entorn dels CENT ANYS DE CINEMA A SANT FELIU DE GUÍXOLS*, elaborat per diversos autors guixolencs (AFIC, A. Bigas-N. Delgado-J. Vicens, G. Bussot, Toni Ferrer, A. Hereu, A. Matas i Servei de Publicacions i d'Arxiu), precedit d'un pròleg de Miquel Porter i Moix.

SERVEI DE PUBLICACIONS I D'ARXIU
JUNTA DEL MUSEU D'HISTÒRIA DE LA CIUTAT
ÀREA DE CULTURA
Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols

D.L. Gi. 1.611-1989 - Gràfiques Bigas - St. Feliu de Guíxols